

اگر بازیگر نمی‌شدم خبرنگار می‌شدم

ستاره اسکندری، بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون می‌گوید: اگر بازیگر نمی‌شدم شاید شغل خبرنگاری را انتخاب می‌کردم

به گزارش سایت خبری پرسون، ستاره اسکندری، بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون می‌گوید: اگر بازیگر نمی‌شدم شاید شغل خبرنگاری را انتخاب می‌کردم چون همیشه روحیات این حرفه برایم جذاب است. این بازیگر و کارگردان این روز را به تمام خبرنگاران تبریک گفت و اظهار امیدواری کرد تا این روز گشایشی برای همه خبرنگاران باشد.

ستاره اسکندری همزمان با روز خبرنگار از دشواری‌های خبرنگاری و جسارت‌های این حرفه سخن گفت.

او که سال‌ها پیش تجربه بازی در نقش خبرنگار را در سریال «شوق پرواز» (سریال شهید بابایی) داشت، می‌گوید که این حرفه همیشه برایش جذاب بوده و هست.

خبرنگاران همواره با خطرات جدی مواجه‌اند

این بازیگر در پاسخ به اینکه چه نگاهی به شغل خبرنگاری دارد و بعد از اینکه خودش این حرفه را در یک سریال تجربه کرد، چقدر دشواری‌های این شغل را درک کرد؟ ابتدا به رابطه میان خبرنگاری و هنر اشاره می‌کند و می‌گوید: اساساً خبرنگاری با هنر رابطه خیلی نزدیکی دارد. آن‌چه توسط هنرمند اجرا می‌شود توسط رسانه می‌تواند مطرح شود، نقد درست یا اشتباه بگیرد و تبلیغ درست یا غلط شود؛ بنابراین رسانه به عنوان آگاهی‌دهنده مهم‌ترین عنصر و اساسی‌ترین رابطه‌ای است که می‌تواند دنیایی را به دنیای دیگر معرفی کند. خبرنگاران هم به همین نسبت شغل خطیری دارند اما متأسفانه بسیاری از اوقات خبرنگار بابت خبررسانی و آگاهی‌بخشی ممکن است با خطرهایی جدی مواجه شود. به نوعی نسبت داده شدن خبرنگار به مفاهیمی دیگر قطعاً این حرفه را آزار می‌دهد. خبرنگار آگاه آن کسی است که موشکافانه جامعه‌اش را نگاه می‌کند و به مردم منتقل می‌کند.

خبرنگار یعنی آنکه جامعه را روشن می‌کند

اسکندری درباره تجربه ایفای نقش یک خبرنگار در سریال «شوق پرواز» اینگونه اظهار می‌کند: مجموعه «شوق پرواز» به بیش از ۱۴ سال پیش برمی‌گردد که من نقش خبرنگار را ایفا کردم و خیلی درباره جزئیات نقشم حضور ذهن ندارم اما اساساً روحیه خبرنگاری همیشه برایم جالب و جذاب است. «جستجوگر» و «آگاه کننده» به نظرم بهترین تعریف برای این حرفه است. من اگر بازیگر نمی‌شدم دومین شغلی که انتخاب می‌کردم خبرنگاری بود. به‌خاطر احترامی که شخصاً برای این حرفه قائلم به عنوان حرفه‌ای که جامعه را روشن می‌کند، همیشه در آرزوهایم بوده که این شغل را تجربه کنم.

او همچنین دیدگاهش درباره خبرنگاران و عکاسانی که تلاش کردند رشادت‌ها و جانفشانی‌های رزمندگان ایرانی در دوران دفاع مقدس را روایت کنند، چنین توصیف می‌کند: من در «شوق پرواز» نقش خبرنگاری را ایفا کردم که می‌خواست درباره اتفاقاتی که در جنگ رخ داده بود، تحقیق و پژوهش کند. در واقع نقش من به بعد از دوره شهادت شهید عباس بابایی برمی‌گشت. جنگ با دوران دبستان من آغاز شد و با دبیرستانم به پایان رسید؛ بنابراین آن فضاها را کاملاً به یاد دارم. فضایی بود که تلویزیون و رادیو مهمترین رسانه‌هایی بودند که اخبار مربوط به جنگ به را به مردم منتقل می‌کردند.

خبرنگاری به جسارت و شجاعت نیاز دارد

او ادامه می‌دهد: آن زمان خبرنگارانی بودند که برای ثبت و ضبط واقعیت‌ها جانشان را به خطر می‌انداختند. آن زمان در جبهه جنگ این اتفاق می‌افتاد و الان در سوءتفاهم‌های سیاسی؛ به همین خاطر است که می‌گویم خبرنگاری شغلی است که بسیار به جسارت و شجاعت نیاز دارد. اکنون امیدوارم حرفه خبرنگاری که مثل بسیاری از حرفه‌های دیگر در کشور ما از تخصص خودش خالی شده، دوباره بتواند دربرگیرنده افراد متعهد و متخصص شود و بتوانند آنچه که واقعیت است را بیان کنند.

اسکندری در عین حال تأکید می‌کند: امیدوارم مسوولان ما به آگاهی، بیشتر اهمیت بدهند و نه سلیق سیاسی؛ بنابراین من در روز خبرنگار امیدوارم گشایشی شود برای خبرنگارانی که به هر دلیل گرفتار شده‌اند.

فعلاً مشاهده‌گر هستم

بازیگر سریال‌های «مرگ تدریجی یک رویا»، «نرگس»، «شوق پرواز» و «فاکتور هشت» در پایان درباره حضورش در پروژه‌های جدید اعلام می‌کند: آخرین کارم برای تلویزیون سریال «رور خاموش» و «گیله‌وا» بود اما در شبکه نمایش خانگی به نسبت فعال‌تر بودم و سریال‌هایی مثل «خاتون» و «پدر گواردیولا» را داشتم. در این مدت هم تهیه‌کنندگی تئاتر کردم و فیلم کوتاه ساختم. یک فیلم بلند هم در بلوچستان ساختم که اولین فیلم به زمان بلوچ در تاریخ سینمای ایران بود. از طرف تلویزیون و شبکه نمایش خانگی هم در این مدت پیشنهاد داشتم اما ترجیح بیشتر این است که آدم مشاهده‌گری

باشم.

منبع: ایسنا